Nr. 51.
10.
nóvbr.

Lög

um

heimild fyrir Íslands banka til að gefa út bankavaxtabrjef, sem hljóða upp á handhafa.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Með þeim skilyrðum, sem sett eru í eptirfarandi greinum laga þessara, skal Íslands banka heimilt að gefa út bankavaxtabrjef, sem hljóða upp á handhafa, en þó má nafnskrá í bókum bankans.

2. gr.

Samanlögð upphæð allra bankavaxtabrjefa þeirra, er bankinn gefur út má ekki nema meira en tvöfaldri upphæð alls hlutafjár bankans og varasjóðs hans samanlagðri.

Upphæð hvers bankavaxtabrjefs má ekki vera minni en 100 kr. og skulu þau innleysast eptir hlutkesti á eigi lengri tíma en 45 árum; skal það fram tekið í brjefunum sjálfum, hver ákvæði gilda um innlausn þeirra.

3. gr.

Bankavaxtabrjef þau, er gefin verða út samkvæmt lögum þessum, skulu vera í 2 flokkum (serium). Annan flokkinn skal kalla 1. flokk, og skal hann bera $4^1/_2$ % vexti; hinn flokkinn skal kalla 2. flokk, og skal hann bera 4 % vexti.

4. gr.

Til tryggingar bankavaxtabrjefum þeim, sem í veltu eru, skal bankinn hafa í vörzlum sínum að minnsta kosti jafnmikla upphæð í veðskuldabrjefum eða í vaxtabrjefum kaupstaða eða sýslufjelaga, er út hafa verið gefin með samþykki stjórnarráðs Íslands. Á brjef þessi skal rita yfirlýsingu um, að þau sjeu sett til tryggingar þeim bankavaxtabrjefum, er bankinn hefur sett í veltu. Veðskuldabrjefin skulu útgefin fyrir lánum gegn 1. veðrjetti í fasteign, og má ekki lána meira út á veðið en sem svarar helmingi af virðingarverði þess. Skuldabrjef kaupstaða og sýslufjelaga, er notuð verða í þessu skyni, skulu endurborgast að fullu á eigi lengri tíma en 40 árum frá því þau voru gefin út, en að því er fasteignarveðskuldabrjefin snertir, má afborgunargjaldið

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 51.
10.
Novbr.

om

Bemyndigelse for Islands Bank til Udstedelse af Bankobligationer, lydende paa Ihændehaveren.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Paa de i nærværende Lovs følgende Paragraffer fastsatte Betingelser skal Islands Bank være bemyndiget til at udstede Bankobligationer, der lyde paa Ihændehaveren men kunne noteres paa Navn i Bankens Bøger.

§ 2.

Det samlede paalydende Beløb af alle de af Banken udstedte Bankobligationer maa ikke overskride det dobbelte af Bankens hele Aktiekapital og dens Reservefonds sammenlagte Beløb.

Ingen Bankobligation maa lyde paa et mindre Beløb end 100 Kr., og de skulle indløses efter Lodtrækning i Løbet af et ikke længere Tidsrum end 45 Aar. I selve Obligationerne skal der anføres, hvilke Regler der gælde for deres Indløsning.

§ 3.

De i Henhold til denne Lov udstedte Bankobligationer skulle udstedes i 2 Serier. Den ene Serie benævnes 1ste Serie og i den skal der svares $4^1/_2$ pCt. Rente, den anden Serie benævnes 2den Serie, og i den skal der svares 4 pCt. Rente.

§ 4.

Til Sikkerhed for de i Omløb værende Bankobligationer skal Banken have i Hænde et i det mindste lige saa stort Beløb i Panteobligationer eller i rentebærende Obligationer, udstedte med Islands Ministeriums Samtykke af Købstad- eller Syssel-Kommuner. De nævnte Obligationer skal der gives en Paategning om, at de tjene til Sikkerhed for de af Banken udstedte Bankobligationer. Panteobligationerne skal være udstedte for Laan med 1ste Prioritet i fast Ejendom og maa den udlaante Sum ikke overstige Halvdelen af Pantets Vurderingssum. De af Købstad- eller Syssel-Kommunerne udstedte Obligationer, der benyttes i nævnte Øjemed, skulle tilbagebetales fuldt ud i Løbet af et ikke længere Tidsrum end 40 Aar fra deres Udstedelse, og ved

Nr. 51. 10. nóvbr. eigi vera minna en svo, að láninu sje lokið á 40 árum, sje veðið jarðeign, á 35 árum, sje veðið steinhús eða steinsteypuhús, á 25 árum, sje veðið timburhús. Af öllum skuldabrjefum þeim, sem sett eru til tryggingar bankavaxtabrjefunum, skal greiða að minnsta kosti $4^1/_2$ %.

Auk tryggingar þeirrar, sem nefnd er hjer á undan, skal bankinn setja sjerstakt tryggingarfje fyrir bankavaxtabrjefum sínum, er nemi $^1/_6$ af samanlagðri upphæð allra þeirra brefa, sem í veltu eru á hverjum tíma. Tryggingarfje þetta skal vera í dönskum $3^1/_2$ % ríkisskuldarbrjefum eða í bankavaxtabrjefum veðdeildar Landsbankans og miðast upphæðin við gangverð brjefanna. Stjórnarráðið geymir verðbrjefin.

Hlutafje bankans er einnig til tryggingar bankavaxtabrjefunum.

5. gr.

Nú glatast bankavaxtabrjef, sem nafnskráð er í bókum bankans, og getur þá bankastjórnin innkallað handhafa brjefsins með 12 mánaða fyrirvara, með auglýsingu, er birt sje þrisvar sinnum samfleytt í blaði því á Íslandi, er flytur almennar auglýsingar, og í Ríkistíðindunum í Kaupmannahöfn. Ef enginn gefur sig fram með brjefið í tæka tíð, getur bankastjórnin útgefið handa hinum skráða eiganda þess nýtt bankavaxtabrjef með sömu upphæð, sem það, er glataðist, án þess nokkur annar, er bankavaxtabrjefið kann að hafa verið afsalað, geti þar fyrir búið kröfu á hendur bankanum.

Um ógilding annara bankavaxtabrjefa fer eptir almennum lögum.

6. gr.

Sjerstakan reikning skal halda fyrir bankavaxtabrjef þessi. Endurskoðendur þeir, er skipaðir eru samkvæmt bankalögunum, hafa eptirlit með, að ákvæðum, sem um bankavaxtabrjef þessi gilda, sje fylgt. Heimilt er bankaráðinu að fela einum af fulltrúunum að hafa samskonar eptirlit á hendi. Nánari ákvæði um útgáfu bankavaxtabrjefanna, bókfærslu og reikningshald skulu sett í sjerstakri reglugjörð, er skal staðfest af stjórnarráði Íslands.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 10. nóvember 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Nr. 51. Lög 10. nóvember um heimild fyrir Íslands banka til að gefa út bankavaxtabrjef, sem hljóða upp á handhafa.

Obligationerne mod Pant i fast Ejendom maa Afdraget ikke være mindre end at Laanet, naar Pantet er en Jordejendom, er tilbagebetalt i Løbet af 40 Aar, naar Pantet er et Hus af Sten eller Beton, i Løbet af 35 Aar, og naar Pantet er et Hus af Tømmer, i Løbet af 25 Aar. Af alle Obligationer, der tjene til Sikkerhed for Bankobligationerne skal der betales i det mindste $4^1/_2$ pCt. Nr. 51. 10. Novbr.

Foruden ovenanførte Garanti skal Banken til Sikkerhed for sine Bankobligationer stille en særskilt Garantifond til et Beløb af $^1/_6$ Del af de til enhver Tid cirkulerende Bankobligationers samlede Beløb. Denne Garantifond skal anbringes i danske $3^1/_2$ pCt. Statsobligationer eller Landsbankens Hypotekafdelings Bankobligationer, og dens Størrelse beregnes efter Obligationernes Kurs. Værdipapirerne skal forblive i Ministeriets Værge.

Bankens Aktiekapital tjener endvidere til Sikkerhed for Bankobligationerne.

§ 5.

Bankbestyrelsen kan, naar en Bankobligation, der i Bankens Bøger er noteret paa Navn, bortkommer, ved Bekendtgørelse, som indrykkes 3 Gange efter hinanden i det til offentlige Bekendtgørelser i Island bestemte Blad og i Statstidenden i København, med 12 Maaneders Varsel indkalde Ihændehaveren af Obligationen. Hvis ingen melder sig med Obligationen i rette Tid, kan Bankbestyrelsen meddele den, paa hvis Navn den er noteret, ny Bankobligation til samme Beløb som den bortkomne, uden at Tredjemand, til hvem Obligationen maatte være overdraget, derfor kan have Tiltale mod Banken.

Med Hensyn til Mortifikation af andre Bankobligationer forholdes efter den almindelige Lovgivning.

§ 6.

Der skal holdes et særskilt Regnskab for de heromhandlede Bankobligationer. De i Henhold til Bankloven beskikkede Revisorer skal føre Tilsyn med, at de om Bankobligationer gældende Bestemmelser overholdes. Bankens Repræsentantskab er bemyndiget til at overdrage en af Repræsentanterne at føre et lignende Tilsyn. Nærmere Bestemmelser angaaende Bankobligationernes Udstedelse, Bogførsel og Regnkabsførelse skal fastsættes i et særskilt Reglement, der stadfæstes af Islands Ministerium.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10. November 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 10. November 1904.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 51. Lov 10. November om Bemyndigelse for Islands Bank til Udstedelse af Bankobligationer, lydende paa Ihændehaveren.